

CXXXIV.

Fratribus Casæ-Dei significat se « in Cæna Domini » (die 29 Martii) Lantelmo abbati ejusque successoribus mitræ usum concessisse.

(Verulis, April. 8.)

[MAB., *Acta SS. ord. S. Ben.*, Sæc. VI, p. II, p. 187.]

LUCIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis conventus Casæ Dei, salutem et apostolicam benedictionem.

Romanæ sedis auctoritas, a qua honores ecclesiastici manaverunt, eos consuevit largitione sui muneris honorare, qui cum sint præditi honestate, beato Petro et successoribus ejus sincera devotione noscuntur astricti. Quod nos utique diligentius attendentes, cum in Cæna Domini missarum deberemus solemnia celebrare, et plures nobis astarent mitras in suis capitibus deferentes, inspecto quod dilectus filius noster Lantelmus, abbas vester, mitram in suo capite non haberet, nullius super hoc nobis petitione porrecta, nec alicujus inducti suggestione, tum pro ipsius honestate abbatis et devotionis ejus constantia, tum quia monasterium vestrum ad dispositionem et jurisdictionem beati Petri et nostram, nullo pertinet mediante, mitram ei contulimus, sicut moris est, in capite deferendam. Licet autem ipse postmodum apud nos multum instaret ut eum reideremus a portanda mitra liberum et solutum, nos tamen eidem injunximus in virtute obedientiæ, in præcipuis festivitibus, ut mitra, sicut ab aliis personis fieri solet, utatur; et vobis etiam ut ei prosequi suggeratis quod injunximus, harum significatione mandamus, tam ipsi, sicut diximus, usum mitræ, quam ejus successoribus, de consueta sedis apostolicæ benignitate indulgentes. Statuimus ergo ut nulli omnino hominum, liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Verulis, VI Idus Aprilis.

CXXXV.

Bona et jura prioratus S. Arnulphi Crispeiensis, ordinis Cluniacensis, Silvanectensis diocesis, confirmat.
(Verulis, April. 20.)

Bullar. Cluniac., p. 78.

LUCIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUMBERTO, priori monasterii Sancti Arnulphi martyris Crespeii, aliisque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuam memoriam.

Effectum juxta postulantis indulgere et vigor æquitatis et ordo exigit rationis, præsertim quando petentium voluntatem et pietas adjuvat et veritas non relinquit. Eapropter, dilecti in domino filii, vestris postulationibus clementer annuimus, et prædecessorum nostrorum sanctæ recordationis Joannis, Paschalis, Innocentii, Eugeni et Alexandri, Romanorum pontificum vestigiis inhærentes, præ-

A fatum Sancti Arnulphi martyris monasterium Crespeii, in quo divino mancipati estis obsequio, quod etiam nullius ditioni vel potestati, nisi Romani pontificis et abbatis Clunianensis subjectum esse dignoscitur, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Inprimis siquidem statuentes ut omnia quæ a fundatoribus loci vestri, a Gualterio videlicet Ambianensi quondam comite et conjuge ejus Adela vestro monasterio concessa et tradita esse noscuntur, ad exemplar eorundem prædecessorum nostrorum vobis vestrisque successoribus in ea qua sunt tradita libertate conservari sancimus. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum aut principum, oblatione fidelium, sive aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, tam a vobis quam ab aliis qui per Cluniacenses abbates priores præpositi fuerint, perpetuo possidenda, disponenda ac regenda; in quibus hæc propriis duximus experimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est cum terris, vineis, decimis, et aliis omnibus pertinentiis suis, marcatum scilicet et suburbium castri Crespeii cum cultura quæ eidem castro adjacet, in qua pars castri fundata est, altare et villam Ogeri cum decimis et omnibus eidem loco pertinentibus, molendinum unum sub declivio montis castri Crespeii positum, in villa de Dilveiro unum, super Alturnam aquam pratum unum et vineas, Chasiam villam in Othivensi pago sitam cum omnibus pertinentiis suis, terris, silvis, pratis, molendinis duabusque ecclesiis, matricem videlicet ecclesiam ejusdem villæ, quæ est fundata in honorem Sancti Dionysii martyris, et subjacentem capellam Sancti Gengulphi cum decimis suis, ecclesiam Sancti Martini sitam penes castellum pontis Arensis cum terris, vineis et aliis pertinentiis suis; quæ quidem juxta tenorem privilegiorum vestrorum tam vobis quam vestris subiaceat successoribus, vestroque favore consilioque ordinetur. In silva Biera, villam quæ dicitur Fagil cum omnibus pertinentiis suis, in Meldensi pago ecclesiam unam, in villa quæ dicitur Mallos cum terris, hominibus et decimis. In episcopatu Silvanectensi ecclesiam Sanctæ Agathæ toto jure parochiali totius castri Crespeii, et omnibus pertinentiis suis, altare de Frengo, in episcopatu Belvacensi altare et villam de Locellis cum omnibus pertinentiis suis, cellam de Frenceriis cum omnibus pertinentiis suis, tencuram de Noiello, domos videlicet et vineas et decimas de Harcheri. In episcopatu Ambianensi cellam quæ vocatur Morandi, monasterium cum grangia de avenis et omnibus suis pertinentiis, quam quidem in eadem libertate semper manere sancimus, in qua hactenus mansisse dignoscitur. Possessiones

de villa Vilet prope montem Desiderii, altare Villarum, altaria de Germiniac, quæ per Falconis quondam Ambianensis episcopi chirographum possidetis cum omni jure parochiali ejusdem villæ et decimis. In episcopatu Suessionensi ecclesiam de Bunoculo cum grangia, terris, vineis, pratis, ac decimis, aliisque redditibus. Allodium Guidonis militis apud Meromontem, allodium Leotaldi apud Dilucium cum aliis quæ ibi habetis, villam Vallis, villam Novam, villam Galcherii militis, et allodium de Frovesta.

Adjicientes quoque, apostolicæ sedis auctoritate sancimus, ut quemadmodum sanctæ recordationis prædecessore nostro Joanne papa statutum atque firmatum est, quando idem locus sibi a jam dicto bonæ memoriæ Gualterio Ambianensi comite in suæ fundationis exordio oblatum est, atque ab eo tanquam novella plantatio in propriam et specialem sanctæ sedis apostolicæ filiam eadem domus est adoptata, ut nulli unquam archiepiscoporum vel episcoporum liceat excommunicationis seu interdicti sententiam absque assensu et mandato Romani pontificis, vel legati ejus a latere distincti in eam cœnobium pronulgare, seu consuetudines aliquas ibi exigere, vel missas publicas contra voluntatem vestram celebrare, aut alicujus, gravaminis causa manum apponere. Neque enim dignum est ut qui ad jus sacre Romanæ Ecclesiæ, quæ omnium Ecclesiarum caput et mater est, pertinere noscuntur, quorumlibet oppressionibus graventur, vel inconvulsionibus agitentur. Liceat quoque vobis in ecclesiis vestris presbyteros eligere et diocæsano episcopo præsentare, quibus si idonei inventi fuerint, episcopus animarum curam committat, ita quidem quod ei de spiritualibus, vobis de temporalibus sine aliqua contradictione respondeant. Sane si presbyterum aliquem ad divina officia celebranda, in quo divino mancipati estis obsequio duxeritis retinendum, de altari Crucis, quod ad vos pertinet, nulli interim teneatur respondere. Decimas quoque novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis præsumat exigere, sed sine omni contradictione episcoporum et episcopaliū ministrorum eas deinceps quiete possideatis, qui vestra peregrinis et pauperibus erogatis. Neque cuilibet facultas sit vos pro vivorum seu defunctorum elemosynis ob salutem animarum vobis canonice datis inquietare. Sed tam vivorum quam defunctorum in dona et oblationes quæ ad vos deferuntur, in usus servorum Dei et pauperum profuturas, salva justitia matricis ecclesiæ vobis retinere liceat et habere. Porro idem monasterium cum omnibus pertinentiis suis, sicut hactenus ex concessione sanctæ sedis apostolicæ fuisse dignoscitur, sub Cluniacensis monasterii libera ordinatione et dispositione consistat.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit præfatum monasterium temere perturbare, aut

A ejus possessiones auferre, aut ablatas retinere innuere, seu quibuslibet exactionibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnibus profutura, salva in omnibus sedis apostolicæ dignitate, et in supradictis ecclesiis diocesanorum episcoporum canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona, etc.

Ego Lucius catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Theodinus Portuensis et Sanctæ Rufinæ episcopus.

Ego Joannes presbyter cardinalis tituli Sancti Marci.

Ego Petrus presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ.

B Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ trans Tiberim, tituli Sancti Calixti.

Ego Paulus presbyter cardinalis tituli Basilicæ Sanctorum Apostolorum.

Ego Jacobus diaconus cardinalis S. Mariæ.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis

Ego Laborans S. Angeli diaconus cardinalis.

Ego Goffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis.

Datum Verul. per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, xii Kalendas Maii, indictione ii, Incarnationis Dominicæ anno millesimo centesimo octogesimo quarto, pontificatus vero domni Lucii papæ tertii anno tertio.

CXXXVI.

R. decano et capitulo Rothomagensi mandat, cum mortuus archiepiscopus sit, ut W[illelmum], electum Constantiensem, a suffraganeis Ecclesiæ Rothomagensis episcopis consecrandum curent.

(Verulis, April. 24.)

MARTEN., *Thesaur.*, III, 987.]

Lucius episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis R. decano et capitulo Rothom., salutem et apostolicam benedictionem

D Significantibus dilectis filiis nostris capitulo Constantiensis Ecclesiæ, intelleximus quod cum dilectum filium nostrum W., decanum quondam Bajocensem, canonice et concorditer elegisset in episcopum a bonæ memoriæ R. archiepiscopo vestro, electio fuit solemniter confirmata, et consecrationi terminus assignatus. Sed interim archiepiscopus, sicut Domino placuit, diem clausit extremum, et ita sub occasu isto, non sine gravi dispendio, consecratio hactenus est dilata, cum sex annis et amplius jam dicta Ecclesia pastoralī manserit providentia destituta. Unde quoniam mora trahit ad se periculum, discretionī vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus, quatenus, si res ita se habet, suffraganeis episcopis ad vestram Ecclesiam convocatis, præfato electo, sine difficultate, dilatione et appellatione remota, munus faciatis consecrationis impendi, ita quod plenitudinem officii pontificalis adeptus, commissio sibi gregi sacramenta